

BISERIC'A si SCOL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana : Duminec'a.

Pretulu abonamentului :	Pretulu insertiunilor :	Correspondintele si banii de prenumeratiune
Pentru Anstro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu	sè se adreseze la Redactiunea dela
" " " " jum. anu 2 " 50 "	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	"BISERIC'A si SCOL'A"
Pentru Romani'a si strainetate pe anu 7 " — "	4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	in Aradu, la institutul pedagogicu-teologicu.
" " " " " j. a. 3 " 50 "		

Dela congresulu nationalu bisericescu.

In *siedinti'a XIII* (14 Octomvre) s'a tratatu cestiunea infiintarii celor doue episcopie istorice in Timisióra si Oradea-mare. D. raportoru alu comisiunei speciale, Anania Trombitiasiu in numele maioritatii din comisiune propune urmatóriu concludu:

„Congresulu constata cà activitatea dezvoltata de consistoriulu metropolitanu in cestiunea noiei arondari a provinciei metropolitane cu infiintarea, a dóua eparchii noie, nu corespunde insarcinarii cuprinse in concludulu congresualu din anulu 1878 Nr. 243. si indruméza pe consistóriu, ca pana la procsima sesiune congresuala se caute a satisfice pe deplinu insarcinarii avute, dându-i totdeodata urmatórele inviatiuni speciale:

a) De óre-ce cestiunea oportunitatii noiei arondari nu impedece culegerea si substernerea dateloru necesare — sínódele eparchiale voru ave a se pronuntia numai asupra modulii unde si cu ce teritoriu suntu a se infiintá nóele eparchii, apoi asupra conditiunilor principale de infiintare, adeca asupra resurseloru materiale pentru sustinerea episcopiloru cu apertinentiele acelora.

b) Dupa ascultarea barbatiloru competenti adeca a representantiloru legali din acele tienuturi cari prin nóu'a arondare aru deveni desfacute de legatur'a actuala pe bas'a voturiloru si respective dorintieloru acestora si fara de a fi restrinsu la proiectulu de arondare, cuprinsu in propunerea presidiala de sub Nr. prot. 142 alu congresului din anulu 1878, consistoriulu metropolitanu se elaboreze unu planu detaiatu si se-lu substerna procsimului congresu.

c) Planulu noiei arondari se cuprinda cele mai esacte si sigure date in privintia dotareii noieloru episcopii cu agregatele acelora, cu observarea principiului, ca prin noua arondare dotatiunile presente ale episcopiloru actuali se nu se

scurteze; éra dotatiunea noiloru episcopi se nu fie mai mica de 8000 fl. anuali

Era dlu raportoru alu minoritáti din comisiune At. C i m p o n e r i u propune luarea urmatóriului concludu:

„Congresulu afla pertractarea acestui proiectu sub imprejurarile presente nefavorabile neoportuna si lasa cestiunea episcopiloru celoru noie in Timisióra si Oradea-mare deocomandata in suspenso; ear' consistoriulu metropolitanu se continue culegerea dateloru si a mijlóceloru neapertatu trebuincióse spre efectuarea concludului congresualu din anulu 1878 Nr. 243.

Punendu-se la votu, propunerea minoritáti cade si congresulu primesce propunerea majoritáti de basa pentru desbaterea speciala.

In desbaterea speciala asupra acestei cestiuni deputatulu Partenie Cosma propune a se sterge pasagiulu prim din propunerea comisiunei si a se inlocuí cu urmatórea introducere:

Congresulu constata, cà materialulu, ce Pa capetatu consistoriulu metropolitanu dela sínódele eparchiali nu este aptu, ca pe bas'a aceluia consistoriulu se póta satisfice insarcinarii cuprinse in concludulu din anulu 1878 Mr. 243; deci consistoriulu metropu. se indruméza . . . (si celelalte ca in votulu comisiunei).

Congresulu primesce acésta propunere.

Punctulu a) din propunerea comisiunei primindu-se nestramutatu la punctulu b) deputatulu Partenie Cosma face urmatórea contra-propunere:

„Se se trimíta sínódeloru eparchiale unu planu de arondare combinatu din punctu de vedere mai inaltu alu intregii metropolii, avendu ele a se declará si a-si face reflectiunile asupra lui eventualu a face si din partea loru câte unu planu in acést'a privintia.“

Ér' deputatulu Eugen Brote propune:

„Consistoriulu metropolitanu se insarcinéza, a continuá lucrarea sa cu adunarea materialului necesaru pentru inmultirea eparchieloru, avendu a raportá congresului procsimu stadiulu, in care se afla cestiunea, eventualu a presenta unu planu.“

Retregendusi Parteniu Cosma propunerea sa, congresulu cu delaturarea punctului b) din propunerea comisiunei, primesce propunerea deputatului Eugen Brote..

Ne facendu-se observari la punctulu c) din votulu comisiunei in cestiunea episcopiiloru de infiintiatu la a treia cetire congresulu concludu:

Congresulu constata, cá materialulu ce l'a capetatu consistoriulu metropolitanu de la sínódele eparchiali nu este aptu ca pe basa aceluia se póta satisface insareinarii, cuprinse in conclusulu din anulu 1878 Nr. 243; deci se indruma consistoriulu, ca pana la procsima sesiune congresuala se caute a satisface pe deplinu acelei insarcinari, dándui-se totdeodata urmatóarele insarcinari speciale:

a) De óre-ce cestiunea oportunitatii noauei arondari nu impedece culegerea si substernerea dateloru necesare, asia sínódele eparchiale voru avé a se pronuntia numai asupra modului, unde si cu ce teritoriu suntu a se infiintia nóuele eparchii, apoi asupra conditiuniloru principale de infiintiare, adeca: asupra sorgintiloru materiale pentru sustinerea episcopiiloru, cu apertinentele acelora.

b) Consistoriulu metropolitanu se insarcinéza a continua lucrarea sa cu adunarea materialului necesaru pentru inmultirea eparchiiloru avendu dar a raporta congresului procsimu eventualu a presentá unu planu.

c) Planulu noiei arondari se cuprinda cele mai esacte si sigure date in privintia dotarei noueloru episcopii cu apertinentele acelora si cu observarea principiului, ca prin noua arondare dotatiunile presente ale episcopiloru actuali se nu se scurteze, ér' dotatiunea noiloru episcopi se nu fie mai mica de 8000 fl.

Presidiulu anuntiándu siedinti'a procsima pe 5 óre dupa amédi si punendu la ordinea dilei continuarea raportulu comisiuniloru, siedinti'a se inchide la 2 óre.

Siedinti'a XIV (din 14 Octomvre, dupa a médi.) Urmédia la ordinea dilei raportulu comisiunei speciale. Objectulu cestiunei: promovarea vicariulu archidiecesanu la rangulu de archiereu. Pentruca se putemu cunósce si apretiá dupa valórea loru opiniunile ce s'a manifestatu in congresu asupra acestei cestiuni de mare importantia publicamu aci intregu raportulu ce ni-lu aduce „Telegrafulu Romanu.“

Comisiunea prin raportorulu seu Anania Trombitiasiu propune in privintia acésta a se

lua urmatotiulu concludu: „Congresulu constatéza cá in cestiunea promovarei vicariulu archidiecesanu la rangulu de archiereu s'au indeplinitu cele necesarii pana la votulu sinodulu archierescu; dreptu aceea postesce pe prea santitii parinti episcopi a pronuntia inca sub durat'a acestei sesiuni congresuale votulu loru, daca din punctu de vedere alu canóneloru bisericeei nóstre esista vr'o pedeca pentru aceea promovare. Vicariulu archidiecesanu promovatu fiindu la rangulu ierarchicu de archiereu congresulu i atribue tóte acele drepturi constitutionale, ce competu celorlalti archierei si anume: in sinodulu archierescu, in congresulu nationalu bisericescu si in consistoriulu metropolitanu. Congresulu enuntia cá regularea afaceriloru presidiale intre archiepiscopulu si vicariulu archidiecesanu compete archiepiscopulu si e de a se normá in contielegere cu sinodulu archidiecesanu prin unu regulamentu specialu.“

Presidiulu deslusindu dice, cá inca dela inceputu ar fi fostu pentru promovarea vicariulu la trépta archierésca si spera cá si acumu póte fi pentru acést'a. Dupa densulu unu archiereu trebue se aiba o positiune stabila si definitiva in biserica. Este intrebarea daca positiunea vicariulu este de atare natura. Trece apoi la §. 118 din statutu organicu si reflectéza la cuprinsulu acelu § despre positiunea vicariulu, dicendu cá daca s'ar puté vedé din § 118, cá positiunea vicariulu este definitiva, usioru s'ar puté pronuncia si asupra cestiunei dela ordinea dilei.

Dupa deslusirile aceste se incinge o debatare vie la care iau parte mai multi deputati.

D. Bran de Lemenyi face urmatórea propunere.

„In cestiunea promovarei vicariulu archidiecesanu la rangulu de archiereu, congresulu astépta inainte de tóte votulu sántului sinodu eppescu, conformu hotaririi congresulu din 1878 Nr. 244.“

Presidiulu deslusiesce de nou, cá conclusulu citatu n'a observatu rândulu celu bunu la distribuirea insarcinariloru. Trebuieá lucrulu astfelulu impartitu incát numai dupa ce congresulu aru fi terminatu ceea ce este de facutu in acésta privintia, se fie ajunsu cestiunea la sinodulu eppescu, ca la forulu celu mai inaltu. Pe lunga tóte aceste eppii au mai fostu ocupati in tóte dilele cu siedintie consistoriale si congresuale si n'au pututu corespunde conclusulu congresualu din 1878. Dar acésta inca n'ar fi pedeca mare, pentru cá densulu incát pentru persóna sa este in curatu si crede cá si ceilalti eppi in ceea ce privesce partea canonica. Scrupulii ce ii are suntu daca nu cumva prin inaintarea acést'a

se altereza statutulu organicu. Asupra acestui punctu trebuie se fie congresulu bine orientatu.

D. P. Cosma, provocându-se la dreptulu canonicu alu metropolitulu Siaguna, este contra propunerii comisiunei si din consideratiuni canonice, pe cari densulu nu le pote cunoște bine; ar fi bine daca s'ar afla cineva, care se le desfasiure si pe acestea.

D. Dr. Iosif Galu este pentru propunerea comisiunei, pentru că nu vede că prin promovarea vicariului la rangulu de arhieru s'ar vatama statutulu organicu. Afara de aceasta este o dorintia justa a archidiecesei, care nu este reprezentata in rând cu diecesele sufragane, nici in consistoriulu metropolitanu, nici in congresu, nici in sinodulu arhierescu.

D. P. Desseanu intr'un discurs lungu se pronuntia contra propunerii comisiunei. Dupa densulu, postulu de vicariu aterna dela bunavointia arhieriscopulu. Deci daca arhieru nu i ar placé de vicariu si l-ar delaturá, ce se va intemplá cu arhieru? Eara dupa ce ar veni alt vicariu ar trebui se se chirotonésca si acest'a si asia am ajunge ca se avemu mai multi arhieru intr'o diecesa. Acést'a inse e in contra canóneloru, care spunu că intr'o eppie numai unu epp pote fi.

D. N. Cristea dice. că din cuvintele dd. antevorbitori a bagatu de séma că n'au intielesu toti deslusirile date de presidiu intru cât acele privescu §. 118 din Statutulu organicu. Nu scie daca elu se va poté magulí că a cuprinsu mai bine deslusirile date de m. presidiu. Acést'a a disu că unu arhieru trebuie se-si aiba positiunea lui stabila in organismulu biserice. Asia cum sunt lucrurile din archidieceasa metropoliei nóstre postulu de vicariu este unu postu definitivu. Pentru acest'a este si unu salariu sistemisatu inca de atunci de când s'au sistemisatu salariile pentru asesorii consistoriali. Vicariulu mai departe, este alesu de sinodulu archidiecešanu si denumitu de arhieriscopulu si metropolitulu dela introducerea statutulu organicu asia precum a accentuatu si dl. reportoru. Cuvintele §-lui 118 unde este vorba de vicariu nu le intielege (Cristea) precum a auditu că le interpretéza unii dintre dd. antevorbitori, conformu caroru vicariulu ar fi numai pana cand i va placé episcopulu respective arhieru. Postulu de vicariu este dupa postulu capulu unei diecese sau alu archidiecesei alu doilea postu. Nu-si poté inchipui asia dara că codicatorii statutulu organicu voru fi vrutu, ca unu postu asia de importantu cum este celu alu vicarinlu se-lu faca unu post precariu, in care respectivulu se nu fie siguru de adi pana mane. Acést'a si pentru că atunci nu s'ar aflá ómeni, cari se intrunésca insusirile câte

se ceru dela alu doilea functionariu intr'o diecesa. S'ar poté ca atunci la unu astfeliu de post se se gasésca numai ómeni buni bucurosi de a fi macar si numai pe unu timpu scurtu in functiunea acésta, numai ca se póta dice că au fost vicariu. Inse atunci ar poté veni la acestu post ómeni, a caror ambitiunea personala se fie mai pe susu de celelalte cualitati recerute de unu post asia insemnatu.

Cumca §, 118 din Stat. organicu nu admite explicarea că postulu de vicariu ar fi de natura precara o dovedesce si tecstulu §-lui 118, fiindca acolo se dice, că dupa mórtea episcopulu resp. a arhieriscopulu, vicariulu are se conduca agendele. Ceea ce, daca ar fi vicariulu dat numai persónei, cu viét'a persónei eppulu ar incetá si functiunile lui si atunci ar fi de ajunsu alinea §-lui pentru casulu când nu este vicariu, ca agendele se póte celu mai betranu dintre asesorii consistoriali.

La noi in archidieceasa postulu de vicariu este sistemisatu si vicariulu are o subsistentia asigurata. Prin urmare, abstragandu dela partea canonica, care privesce pe santulu sinodu, incát privesce stat. org. vicariulu póte fi promovatu la trépt'a bisericeasca de arhieru.

Partea canonica n'ar fi vrut se o atinga. Ne avend de cugetu a luá cuventulu in cestiunea acésta nici nu este pregatitu pentru de a o exhauria. Inse fiind că mai multi din dd. antevorbitori au discutat asupra ei, nu póte ca se n'o atinga in vre o câte-va cuvinte.

S'a disu din partea mai moltora că doi episcopi nu potu fi intr'o episcopie. Si densulu sustiene că doi eppi coordinati va se dica cu aceeasi jurisdictiune, intr'o eppie nu potu se fie. Biserica nóstra in privint'a drepturiloru unii epp atáta a fost de scrupulósá incát nici metropolitulu nu-i da dreptulu de a functioná intr'o eppie, unde nu are jurisdictiune episcopala. Biserica nóstra nu numai cu eppii este asia scrupulósá ci si cu parochii. Nici doi parochi nu potu fi in una si aceeasi parochie. Potu fi inse mai multi preoti, precum sunt d. e. in parochia cetatii Sibiului. Alta e dar parochu si alta prèotu. Unu parochu, protopresbiteru, protosincelu si archimandritu trebuie se fie preotu; nu totu preotulu inse este parochu, protopresbiteru, protosincelu sau archimandritu. Asia e si cu episcopi'a. Fie care eppu trebuie se fie arhieru, asia metropolitulu, exarchulu si patriarchulu; inse nu fie care arhieru trebuie se fie si eppu, metropolitu, ecsarch sau patriarch. Biserica nóstra, care s'a ingrigitu de tóte trebuintiele in administratiunea ei, s'a ganditu si la casurile de neputintia, sau de alte neajunsuri si a renduitu chiar si eppi periodentici sau cercuitori,

cari se viziteze pre creștinii unde eppulu nu pôte ajunge. Asia dar nici din privința acéș'ta nu pôte fi pēdeca ca langa unu epp se nu funcționeze unu vicariu arhieriu subordinatu.

Pentru arhieredes'a noastră, care este de 700 mii suflete acéș'ta este unu postulat, la care congresulu ar trebui se fie cu considerațiune. Admitiendu-se promovarea vicariului arhierescu la treapta arhierésca, congresulu ar implini si o dorința a arhieredesei, care de doi ani acum a provediutu in bugetulu seu si salariulu arhierelui vicariu.

Neprejudicandu opinantele hatarirei santului sinodu arhierescu in cestiunea din discussiune si fiind convinsu că statutulu organicu nu se alteréza prin promovarea vicariului la treapta de arhieriu, se alatura la propunerea comisiunei.

D. Dr. Popa este contra propunerii comisiunei motivându forțe pe largu parerea sa. *)

Di cavaleru Puscariu, pentru comisiune, dând espresiune ideei, că vede că congresulu n'ar fi aplecatu a implini dorința justa a arhieredesei.

Presidiulu deslusésce, că după parerea sa promovarea vicariului la rangulu de arhieriu involva modificarea statutulu organicu.

Punenduse propunerile la votu majoritatea este pentru propunerea d. Bran de Lemenyi.

Cu aceste presidiulu anuntiându șiedinti'a urmatóre pe mâne la 9 óre si punendu la ordinea dilei cestiunea fondurilor comune precumu si alegerea asesoriloru consistoriului metropolitanu si alte raporturi ale comisiuniloru inchide șiedinti'a.

Observari critice

de Trifon Militariu, capelannu bisericeii gr. or romane in Satulu nou, asupra opului compus de cuviosulu parinte ierodiacon Simeon Popescu si intitulatu „Pnevma in Nicoen-Constantinopolitanum.“

(Continuare.)

Asi fi mai avutu unele de disu, ear altele ar fi trebuitu mai pre largu desfasurate. Deórece inse mai obvinu casuri analóge unde Dlu autoru afirma că sub pnevma (agion) are se fie intieles inspiratiune, precandu eu si in acele casuri afirmu că trebuie S. Duchu ca persoana intielesu, cele ce am retacutu aici le voi spune la acele locuri si anume la punctele: 2 ad d); p. 6 ad a) si ad b); punct 11. Deci atragandu atentiunea On. cetitori asupra acestoru locuri, trecu la punctulu alu

2. TO PNEVMA, cu insemnarea:

c) daru, putere: Ioan 7, 39.

*) Regretamu forțe că „Telegrafulu Romanu“ nu ni aduce barem câteva din motivele aduse de Dlu Dr. Popa contra institutiunei vicariloru arhieriei, ca astfelu se putemu trage paralela intre puterea argumentelor pro si puterea argumentelor contra. Red.

d) presciintia, inspiratiune; -- duchovnicesce: Mat. 4, 1. Marcu 1, 12. Luca 2, 27. 4, 1. 14.

g) Duchulu celu sfânt: Mat 12, 31. Marcu 1, 10, Ioanu 1, 32 si 33.

In punctulu acéș'ta esaminéza Dlu autoru 32 de tecturi, si numai in 4 insirate sub liter'a g) admite versiunei *to pnevma* intielesulu: duchulu sfant ca ipostas; inse si pre aceste 4 le numesce esceptiuni afirmandu că acestu „to“ carele premerge cuventulu pnevma nu e articulu ei pronume demonstrativ.

Eu din contra afirmu că si in tecturile enumerate la literile c si d avem se intielegemu pre duchulu celu sfântu ca ipostas, macar că terminulu pnevma e articulatu si fara atributu. Mai departe afirmu că acelu *to* ce sta in tecturile de sub litera g) inca e articulu si nu pronume. Opiniunea mea inse voi motiva-o totu la punctulu alu 8, unde si Dlu autoru le tractéza.

Se incepemu cu esaminarea celorlalte tecturi. pentru a caroru intieles nu me potu alaturá parerii autoriului.

Ad c) Ioanu Cap. 7 v 39: „Acéș'ta a dis'o despre *tu pnevmatos*, pe care erá se-lu primésca invetiaceii, că inca nu erá duchu sfântu, fiindu că Iisus inca nu se preamarise.“ De comunu se sustiene că *pnevma* din acestu pasagiu represinta persóna a treia din s. Treime, că ad. este a se intielege Duchulu celu sfânt. Se privimu mai de aprópe intielesulu din legatur'a cu vers. precedent. In vs. 38 se dice: „Celu ce crede intra mine . . . rîuri de a apa vie voru curge din pântecelu lui; (vs 39) ear acéș'ta a dis'o despre duchulu (*peri tu pnevmatos*), pe care erá se-lu primésca cei ce cred in trînsulu (invetiaceii), căci inca nu erá duch sfânt.“ Se vede dar că vs 39 este espicarea vsului 38, că adeva: rîurile de apa vie sunt o alegorie in care se intielege duchulu, pe care aveau se-lu primésca invetiaceii; ear acestu duchu, care este sfântu, inca nu erá.“ Pana aici sunt si eu de acordu cu autorulu. Dar din cele urmatóre nu potu acceptá tóte, căci Dlu autoru face o saritura cu totulu nemotivata la altu tectu (Ioan cap 200 22). Esplicarea ce ni-o da Evangelistulu ne indrépta la 20, 22: *labete pnevma agion* — a se vedé espicarea acestuia la Nr. 6, pnevma agion, ear acesta la Mat 28, 18 seg. Marcu 16, 15.

In legatura cu aceste tecte, rîurile de apa vie, ce voru curge din pântecelu credinciosilor, si cari sunt duchulu primind, nu sunt alta de cât puterea oficiului. Duchulu, *to pnevma*, din suscitatu pasagiu este drept inputernicire, insarcinare, daru, putere pentru propoveduirea Evangheliei. Propoveduirea Evangheliei este asemenata cu rîurile de apa vie, din care vor gusta miliónele, tóte popórele șetóse. Inputernicirea acéș'ta invetiaceii inca nu o aveau, ea erá conditionata de unu mare act, de preamarirea lui Iisus. Ei na o aveau pentru că ea nu erá, nu esistá de locu (*ovpo gar en pnevma agion*). Duchulu sfânt ca persóna erá in tóta puterea cuventulu. Prin urmare nu pôte fi vorba de duchulu sfantu ca persóna, carele erá, ci de duchu sfant, ca daru (exusia), carele inca nu erá, ci avea se fie, ca in puterea acestui daru invetiaceii credinciosi se fie pentru lume ca nisce rîuri, si inca de apa vie. Caus'a pentru ce nu erá acest duchu sfânt, este: că Iisus inca nu se preamarise. Mórtea si invierea este preamarirea lui Iisus (Ioan 12, 23. 28. 13. 32. 17. 1. 5). După mórte, după neasteptata inviere, Iisus celu preamaritu, intrând fara de veste, si in contra tuturor legiloru naturei,

in cas'a cea cu usile inchiata, in carea se aflau invetiaceii, le da acésta putere, dîcîndu: „luati *duchu sfânt*“ luati putere spre a legá si deslegá, spre a invetiá si botezá (confer. tecstele citate cu referintia la acestu locu)*.

Acesta e comentariulu Dlui autoru la tecstulu din cestiune. L'amu reproducu intregu desi fara voie. Deoarece cuprinde afirmatiuni adeverate si neadeverate, conclusiuni scóse din premise si false si adeverate, nu mi-a ramas alta decâtu reproducerea intregului comentariu, ca asia mai cu siguritate si sub control'a On. cetitori se potu separá cele adeverate de cele neadeverate. Deci voiú incepe cu espunerea afirmatiunilrru adeverate, apoi vorú urmá cele neadeverate si in fine combaterea cestoru din urma.

Afirmatiunile cele adeverate sunt acele, cari se cuprindu in partea prima a acestui comentariu, si anume partea aceea despre carea am disu deja mainainte cá sunt de acord cu Dlu autoru.

Ear asertiunile cele nebazate si neadeverate, pre cari mi-am propusu a le combata sunt urmatóarele:

1. Esplicarea ce ni-o da S. Evangelistu Ioanu nu ne indrépta de telu la cap 20, v 22, ci cu totul la altu locu.

2. Daca nu exista nici o legatura între cap 20 v. 22 si cap 7 v. 38 si 39, nu póte acestu din urma (7 v 39) avea nimicu comunu nici cu Mat 28, 18 Marco 16, 15.

3. Duchulu (to pnevma) din vers 39 nu insémna imputernicire, insarcinare, daru si putere pentru propoveduirea avangeliei, ci are altu intielesu, pnevma din 39 insémna: duchulu sfantu ca persóna.

4. Actulu acel'a mare, de carele erá conditionatu acestu duchu ca se începa a fi, a veni, a sosi e intru adeveru preamarirea lui Iisusu, inse preamarirea n'a fostu perfecta prin mórtea si invierea lui Iisusu, ci numai dupa inaltiarea lui la ceriu.

5. In tecstulu din cestiune (cap 7 v 39) póte fi, si e vorb'a tocmai de duchulu celu sfantu ca persóna, inse ca de duchulu ce esistá dar inca nu erá sositu. In versulu acest'a nu se denéga existintia ci sosirea sfantului duchu.

6. Acestu duchu inse n'a sositu cu ocasiunea descrisa de S. Ev. Ioanu la cap 20 v. 22. ci cu ocasiunea descrisa in faptele apostoliloru la cap 2 v 1—4.

Pentru aceea eroarea cea mai mare a comentariului e, cá intielesulu tecstului din cestiune se esplica de autoriu in legatura cu Mat cap 28 v. 18 si Marcu cap 16. v 15, acomodanduse autoriulu cu nedreptulu spiritului acestoru 2 tecsturi.

Inse nu e destulu nici a afirmá seau simplu a negá, ci si afirmatiunile catu si negatiunile trebuie pre deplinu dovedite.

Incátu 'mi-va fi posibilu, me voiú nesui se demustru ce afirmu si se dovedescu, cá negatiunile mele sunt justificate.

Ad 1. Mai antaiu de tóte trebuie amplificata comentarea v. 38 si 39, carea o face autorulu. Consultandu pre s. Ev. Ioanu la cap. 7 v 14, 31 si 37 si la cap 8 v 1 si 2 aflamu cá Iisusu n'a adresatu memoriile cuvinte invetiaceiloru (apostoliloru) ci poporului adunatu; pre acest'a ílu provóca se creada in elu, eara nu pre invetiacei; totu asia, ce promite nu promite invetiaceiloru, ci celoru ce primescu credintia, promisiunea nu se referese la Apostoli ci la aceia carii voru primi evangeli'a propoveduita. In versulu 38 nu promite apostoliloru darulu sfantului duchu, ci celoru ce voru crede in Chri-

stosu. Darurile sfantului duchu se descriu cu o alegorie luata din testamentulu vechiu, care alegorie o aflamu la prorocii Isaia si Ioilu: „Cá eu voiú dá apa, cându va fi sete celoru ce umbra in locu fara de apa, punevoiú duchulu meu preste semintia ta, si binecumentarile mele preste fiii tei (Isaia cap 44 v 3);“ „Si va fi dupa aceste voiú turná din duchulu meu preste totu trupulu, si voru proroci feciori vostri, si fetele vóstre, si batranii vostrii visuri vor visá, si tinerii vostri vedenii voru vedé (Ioil cap 2 v. 28).

Si cumca Christosu a facutu alusiune la testamentulu vechiu, se vede apriatu din cuvintele-i proprii: celu ce crede intru mine, *cum dice scriptura*, rîuri de apa vie voru curge din pantecele lui (Ioanu cap 7 v 38). „Acum vine insusi S. Ev. Ioan si ne esplica alegoria in versulu urmatoriu (39): éra acést'a a disu *de duchulu*, carele erá se-lu primésca cei ce credu intru densulu, cá inca *nu erá* duchu sfantu, cá Iisusu *inca nu erá proslavitu* (Ion. cap 7 v 39)“ Asia dara cine va reversa darurile sale asupra credinciosiloru? Duchulu. Inse ce felu de duchu, care duchu? Acela carele inca nu erá pre timpulu candu a provocatu Iisusu pre Jidovi in diu'a cea mai de pre urma a prasnicultu, dar carele va fi, va veni dupa ce va fi preamaritu Iisusu. Precum vedemu S. Ev. Ioanu ne definesce, ne descrie pre duchulu acela, carele va reversá darurile sale asupra credinciosiloru. Acestu daru e si mai precisu descris prin cuvintele: carele erá se-lu primésca invetiaceii. Asia dara nici nu e vorba de unu duchu carele va incepe se fie din momentulu primirei, ci numai de duchulu care inca nu sosise, dar carele esistase deja, carele erá deja promisú Apostoliloru, dar inca nu s'au fost pogoritu, dar se va pogori dupa preamarirea (mórtea invierea si inaltiarea la ceriu) a lui Isus. Se me esprimu in scurte cuvinte.

Domnulu Christosu promite celoru ce voru primi credintia evangelica darurile duchului sfantu si in versu 39 ne spune S. Evangelist, cá acelu duchu sfantu va reversá asupra loru darurile sale, carele e promisú deja Apostoliloru, si carele se va pogori la timpulu precisatu deja de Christosu, adeca dupa preamarirea, dupa inaltiarea sa la ceriu. Duchulu ce l'au datu Christosu invetiaceiloru dupa invierea sa, dar inainte de inaltiare la ceriu, nu l'au intielesu S. Ev. Ioanu in versu 39, cáci S. Apostoli dupa primirea acestui duchu (descrisu in cap 20 v 22) inca n'au inceputu propoveduirea Evangeliei (cea inpreunata cu botezarea celoru ce primescu Evangeliiu) ci abia dupa primirea acelu duchu, carele s'au pogoritu cu ocasiunea descrisa de S. Ev. Luca la cap 2 v 1—4 in faptele Apostoliloru. Daca Christosu promitea celoru ce primescu evangeliulu, cá ei voru legá si iertá peccatele, si cá ei se propovediesca, S. Evangelist Ioan ne-ar fi avisatu in cap 7 v 39 la Ioan cap 20 v 22, ar fi celu putinu o umbra de adeveru pentru afirmatiunea Dlui autoru, cá S. Ev. Ioanu ne indrépta cu esplicarea din versu 39 la cap 20 v 22. Dar fiindca e vorba in versu 38 de duchulu sfantu carele va reversá darurile sale in biserica a lui Christosu asupra credinciosiloru sei; fiindcá duchulu acel'a, carele s'au reversat asupra Apostoliloru si asupra bisericei lui Christosu nu s'a pogoritu inediat dupa inviere, ci la câteva dile dupa inaltiare precandu duchulu dat Apostoliloru dupa inviere e descrisu la Ioan cap 20 v 22; pentrucá mai departe insusi Mantuitoriulu macaru cá li-a datu acestu du-

chu, si macarca le dice se propoveduésca (Mat cap 28 v 19; Marcu cap 16 v 15 si 16; Luca cap 24 v 47) si se boteze pre cei ce voru primi evangeli'a, totusi adauge mandatulu ca se siéda in Ierusalimu, pana candu nu voru primi fagaduinti'a Tatalui, adeca pre promisulu duchu sfântu (Luca cap 24 v 49); si pentrucã in fine duchulu acestu promisulu intru adeveru s'a si pogoritu cu ocaziunea descrisa in fapt. Apost cap 2 v 1-4, asiadara S. Evangelistu Ioanu nu ne-au indreptatu cu explicarea vers. 38 (din v 39) la cap 20 v 22, ci fara de indoiala la Fakt. Apost c. 2 v 1-4;

Ad 2. Am documentatu in punctulu premergatoriu, cã intre cap 7 v 38 si 39 nu esista legatur'a aceea, pre care o crede dlu autoru, si S. Evangelistu Ioanu nu ne indrepta cu explicarea sa la cap 20 v 22. In acest'a aflamu cu totul altceva, nici cuprinsulu nici spiritulu versului 22 n'are ceva comunu cu versu 39. Versulu 18 cap 28 Mat si Marcu cap 16 v 15 suntu paralele cu versu 22 cap 20 Ioanu, inse acest'a nu e paralelu cu v 39 cap 7. Pentru aceea nici paralele sale (Mat c. 28 v 18; Marc. Cap 16 v 15) nu potu fi paralele cu v 39 cap 7, si nici intielesulu celoru 2 tecturi (paralele cu Ioan Cap 20 v 22) nu sta in nici o legatura cu intielesulu vers. 39 cap 7. Ioan. Acésta legatura, care in realitate nu esista, e bas'a si dovad'a Dlui autoru, cã sub pnevma din versu 39 n'are se fie intielesu altu ceva decat: darulu, puterea, insarcinarea si inputernicirea pentru propoveduirea Evangheliei, si care inputernicire s'a intemplatu la ocaziunea descrisa in cap 20 v 22. Deórece inse am demonstratu cã intre versu 39 si versu 22 nu esista nici o legatura, asia trebuie se dechiar tóta explicarea Dlui autoru, in care se provóca inca si alte 2 tecturi (Mat c 38 v 19 si M. c 16 v 15) de falsa si basata pre nisce premise eronate. Pentru aceea nici pnevma din v 39 n'are intielesulu celu are pnevma din v 22, si chiaru de ar insemná pnevma acest'a duchulu celu sfantu, totusi mai esista inca unele diferentie in privintia intielesului deplinu alu acestoru 2 versuri. In fine mai adaugu cã nu versulu acest'a (Cap 20. v 22) e paralelu cu v 19 din cap 28 Mat si cu v 15 cap 16 Marcu, ci versulu ce-i premerge, adeca versu 21. Dlu autoru a luat versulu 22 de paralelu cu celalte numai din cauza cã in versu 22 ocure terminulu pnevma (agion) ca si in versu 39, precandu in versulu 21 nu obvine de feliu cuventulu pnevma. Dlu autoru au voitu se demustre prin imprujurarea aceea, cã in ambele (v 39 si 22) versuri ocure terminulu pnevma, si prin afirmatiunea cã ele aru fi paralele, si pentrucã versu 22 e paralelu si cu versurile 19 (Mat c. 28) si 15 (Marc c 16) asiadara si versu 22 trebuie se fie paralelu cu versurile 19 si 15, si prin urmare si pnevma din versu 39 nu póte avea altu intielesu, decâtu: putere, inputernicire si insarcinare pentru de a propovedui Evangeli'a si de a botezá. Pnevma din versulu 39 inse nu póte avea acestu intielesu pentrucã elu nu e paralelu versului 22 si pentrucã nici chiar acest'a nu e paralelu cu versurile 19 si 15, ci adeveratulu versu paralelu alu acestoru 2 e versulu ce premerge versului 22 adeca versul 21 (Ioanu cap 20).

(Va urmã)

Destituirea Mitropolitului Michailu alu Serbiei si protestulu seu.

Inaltu Preasanti'a Sa Michailu, Mitropolitulu Serbiei, de multu se aflã in raporturi incordate cu guvernulu tieriei, pana cand, in fine, ministrulu culteloru si instructiunei publice, Dlu Novacovicu in-socitu de secretariulu seu Popovicu au facut in persóna o perchisitie in resiedinti'a mitropolitana, sub pretextulu de a constatã falsificarea unoru protocóle sinodale. Dupa ce ministrulu a descoperitu mai multe hartii compromisiatóre, mai alesu corespondentie cu persóne influente din Rusia, consiliulu de ministri a invitatu pe Inaltu Preasanti'a Sa ca se-si dee demisiunea. Mitropolitulu inasa a refusat si ministrulu s'a vediutu silitu a cere dela Principele Milan suspendarea metropolitulu Michailu din postulu de Archiepiscopu alu Belgradului si de Mitropolitulu alu Serbiei, precum si investirea cu aceste functiuni in modu provisoriu a Episcopului Moise din Negotin. Principele aprobandu aceste cereri ale ministrului, prin publicarea unui ucaz princiaru destitue pe Mitropolitulu si totodata ordona internarea lui in manastirea S. Petca. Inaltulu si valorosulu prelatu inasa in locu se parasésca resiedinti'a metropolitana si se plece in manastire, elu a adresatu Principelui urmatorulu protestu plinu de energia si de demnitate:

„Altetia! Inlaturarea persónei mele din postulu de administratoru alu archidiecesei Belgradului si mitropoliei din Serbi'a, precum si numirea episcopului Moise de Negotin cã administratoru alu acestoru functiuni, este o nemesurata violare a legii, atãt fatia cu constitutia sërba, cãt si fatia cu Biserica ortodoxa. Biserica ortodoxa este recunoscuta prin constitutie de biserica a statului in Serbi'a si dupa principiile bisericei ortodoxe ea depinde exclusivu numai de patriarchulu din Constantinopolu, capulu Bisericei orientale. Demnitatea mea episcopala, si juramintulu meu publicu si solemn, me obliga se aparul sanctitatea credintiei si inviolabilitatea drepturiloru bisericesci si se remaiu in resiedinti'a mea ca siefu alu Bisericei serbe, aruncand anatem'a mea asupra actului dispoziției lumesci, ca asupra unui actu de violentia contra legiloru bisericesci in vigóre, prin care am fostu destituitu si episcopulu Moise s'a numitu in locul meu. Asupra persónei mele voru decide factorii competinti, anume patriarchulu din Constantinopolu, ca siefu alu Sinodulu oriental, Tiarulu rusescu, capulu supremu alu Bisericei rusesci, patriarchulu de Etiopi'a, patriarchulu de Ierusalimu, patriarchulu de Alexandria, Mitropolitulu de Muntenegru, Mitropolitulu Romaniei si Mitropolitulu Greciei. Eu am apelatu la acesti capi supremi ai Bisericei ortodoxe si numai Sinodurile Bisericesci ortodoxe me potu destitui, dar nici odata unu consiliu ministerialu, care nu e in dreptu a decide ceva in afaceri bisericesci.

Ca cetatianu sërbu si ca servitoriu alu statulu de 28 de ani mai invocu si art. 26 din constitutia sërba, dupa care ori-ce cetatianu trebuie tradusu inaintea judecatii si nimeni nu póte fi condamnatu, inainte de a fi ascultat si de a se fi aperatu contra acuzariloru. Eu n'am fost nici acuzatu, nici tradusu inaintea tribunalului competentu. Procedur'a ministeriului vostru este in tóta privintia ilegalã, ucazulu e nulu! Refuzendu taxele financiare religiose, mi-am facutu numai datori'a, cãci ele sunt o simonie fatia cu biserica ortodoxa si de óre-ce ele s'au in-

trodusu fara ca Sinodulu episcopalu si eu se fi fost consultati, de aceea Sinodulu le-a refuzatu si ele au fost declarate ca nefiindu in vigore prin semnaturile episcopiloru Victoru de Nis, Vincenti de Ujiti'a, Moise de Negotin si Ierolim de Sabatiu. Eu nu potu fi responsabilu pentru pericolulu unei scisiuni in Biserica sërba.

Belgradu, 20. Octomvre 1881.

*Capulu Bisericeii sërbe si
mitropolitu alu Serbiei.*

D i v e r s e.

* **Candidati la protopopie.** In 19 Octobre st. v. a. c. s'a intrunitu sinodulu electoralu in protopresbiteralu Siriei (Vilagosiu) pentru alegerea de protopopu tractualu. Sinodulu presidatu de comisariulu consistorialu, protopresbiterulu Buteniloru *Constantinu Gurbanu*, a alesu in sensulu statutulu organicu trei candidati si anume: *Constantinu Aiudanu*, adm. protopresbiteralu, cu 42 voturi, *Florian Montia*, preotu si inspectoru scolaru in Sicula cu 35 voturi, si *Georgiu Popoviciu*, preotu in Minisiu, cu 28 voturi. Afara de acestia au mai intrunitu *Dimitrie Popa* parochu in Pecica si ases. consist. 25 voturi, *Mihailu Sturza*, parochu in Siepreusiu si ases. consist. 10 voturi, si *Petru Suciu*, ases. referinte in senatulu de scóle la Consistoriulu din Oradea-mare a intrunitu 7 voturi, Remane acum ca consistoriulu plenariu se aléga pe unulu din cei trei candidati de fiitoriulu protopresbiteru alu Siriei.

* **Conferinti'a preotiloru si invetiatoriloru din tractulu Aradului** intrunita ieri aici in Aradu sub presiedinti'a parintelui administratoru protopresbiteralu Moise Bacsiianu a desbatutu si deliberatu asupra mai multoru obiecte de mare interesu pentru desvoltarea nóstra bisericeasca si scolaria. Pana cand vomu puté face unu reportu mai detaiatu asupra acestei conferintie notamu cá cestiunile cele mai insemnate, de cari s'a ocupatu conferinti'a au fostu urmátorele: 1. Cumu se-se tiena esamenele in scólele elementarie, ca se aiba mai mare efectu; 2. despre catechisare; 3. invetiamentulu adultiloru; infintierea de societáti de lectura, de bibliotecii si coruri vocale; 4. Frecuentatiunea scólei, ameliorarea dotatiunei preotiescii si altele. Tóte aceste obiecte s'au desbatutu cu unu viu interesu din partea membriloru conferintiei, si credemu, ca concluse luate, pe cari le vomu inregistra cu alta ocaziune voru face frumóse servitii causeru nóstre publice.

* **Prim'a linia ferata construita de Romani.** Dumineca 18/30 Octobre s'a inaugurat prim'a linia de drumu de feru ce léga Moldov'a cu Munteni'a. Lucrarile la construirea acestei linii au fost conduse si terminate numai de Romani. Cu dreptu tier'a póte fi mandra pe acest'a opera a filorulu ei. Regele si Regina au esistatu in persóna la serbarea inaugurarii. La tóte statiunile pe nou'a linia pana la Focsianii adeca la Buzeu, Zoiti'a, Remnicu, Sihlea, Bugesti si Cotesti Majestatile loru au fost salulate in modu solemnulu si caldurosu de catra autoritati si poporatiune. La Focsiani a fost primirea cea mai stralucita: Dómnele din Focsiani oferira Reginei buchete frumóse de flori. Dupa ce s'a santitu localulu garii de cátra episcopulu Buzeuului, s'a cimentatu in fundati-

unile statiei cu obicinuitulu ceremonialu documentulu comemorativu care cuprinde, legea prin care lini'a ferata Buzeu-Marasescii s'a declarat de utilitate publica, numele ministriloru, sub cari s'a decretatu, numele ingineriloru constructori si ale antreprenoriloru, subsemnaturile Majestatiloru loru, a ministru-lui lucrariloru publice si a directorulu liniei.

* **„Studiu din economi'a nation'la.** Despre banci, operatiunile lor, despre efecte si despre burse,“ este titlulu unei disertatiuni edate de d. Petru Petrescu si aparuta de curend in tipografi'a arhidiecezana din Sibiu. Pretiulu inclusive francarea este 40 cr. v. a. Acésti disertatiune scrisa in o limba usióra si placuta este de mare interesu pentru publiculu nostru. Dintrens'a potemu se cunoáscemu usioru si prin o multime de esemple operatiunile bancelor. La finea brosiurei este ca adaosu unu dictionariu de termeni tehnici comerciali si esemple de calculatiuni. De aceea o recomandam in deosebita atentiune onoratulu publicu.

* **„Mai fericitu este a dá decâtu a luá.“** Pretulu Vasilie Hertianu din comun'a Valea Ursului in Romania, intr'o di ducendu-se se-si priméasca salariulu seu de preotu de la comuna, afla cu mirare cá órecine i contrafacusa semnatura si i lause léfa. Necajitu elu porni cu jalba la primaru si cerú se se intruésca afacerea, pentru ca culpabilulu se fie pedepsitu. In nóptea urmátore inse se vede cá vre o stranie visiune i turbura somnulu, cáci, a dóua di chiaru, preotulu se prezenta la primarie cu o nóua jalba, pe care o reproducemu textualu: *Domnule primar!* „Pentru chitantie cele de primirea salariulu meu de preotu in Valea-Ursului, de si le-am protestatu de false, cáci cu adeveratu si suntu false, dar eu, in acele momente, coprinu de farie, am nitátu cuvintelé lui Christosu, cele scrise in sf. Evangeliu, prin cari dice: „Bine faceti celoru ce ve facu reu, si ve rugati pentru cei ce ve ponescescu cu cuvinte rele si ve blestema pe voi“; si aducendu-mi aminte de aceste cuvinte ale lui Christosu, sunt tinutu a le padi cu ori-ce pretiu si ori-ce costu, ba inca la tóta urma potu se me lasu si pagubasiu, si se-i facu altele: cá dice apostolulu Pavelu: „Mai fericitu este a dá de cât a luá.“ De aceea, bine-voiti ca acele chitantie se le scótetu din rândulu celoralalte, se nu aiba nici o valóre, cá eu 'm spelu mâinele de pecatulu acesta, ca Pilatu pentru Christosu. — Dilele mele suntu acum scurte, aprópe de betránetie; nu vreau se bagu pe nimeni la pedépsa.“ Primarul, totusi, nu voi se impartasiésca vederile preotulu, cáci iata energica resolutiune ce puse elu pe suplica: „Se va respunde petitionarulu, cátr privese pentru pecatele ce le póte primi pentru asemenea insielaciune, sub semnatulu asemenea pecatulu primesece asupra'si, cáci Christosu a facutu pe omu a face fapte bune, iar nu si rele: pe rei cu reu 'i va pedepsi. Dumnedieu, si, pana la Dumnedieu, legiitorulu a hotarítu ca noi se punemu man'a pe insielatori, spre a se pedepsi pe asta lume. Si când a datu libertate ómeniloru lasati de Christosu pe fatia pamântulu se faca insielaciuni fara se 'i damu pe mân'a justitiei, lasa cá si Dumnedieu ne póte pedepsi, dér legiitorulu ne pedepsesce mai reu. De aceea chitantie false le vomu da pe mâna justitiei, ca culpabilii se 'si ia pedéps'a prescisa de lege, ca asia Dumnedieu a bine-voitu se se descopere insielatorii. Iar acésti in originalu se va trimete cu procesulu de constatare d-lui procuroru alu Tribunalulu Romanu.“ Astu-felu, afacerea se afla astadi pendentá inaintea instantiloru corectionale.

Multiamita publica *)

Magnificentia sa Domnulu Dr. *Iosifu Gall*, ca deputatu congressionalu din cerculu electoralu alu *Chiseteului*, binevoindu competintiele sale de diurne si viatic, in sum'a de 68 fl. 90 cr. v. a. a le doná pentru procurarea de carti scolastice, pe sém'a scolariloru seraci, din susnumitul cercu electoralu: mi tienu deci de santa datorintia, acestui marinosu Mecenatu, pentru generosu-i donu, — in numele scolariloru seraci, — a-i aduce acést'a multiamita publica.

Belintiu, 24. Octomvre 1881.

Georgiu Cratiunescu,
prot. si inspect. tract. de scóle.

*) Onoratele Redactiuni dela foile romane, sunt rogata a reproduce acést'a „Multiamita publica.“

Concursu.

Conformu ordinatiunei consistoriale din 27. August 1881 Nr. 1820 B. prin acést'a se escrie concursu pe a dou'a parochia din *Tierantéz*, impreunata cu postul de invetiatoriu la scóla a dou'a de acolo, pana in 6 Decemvre a. c. cand se va tiené si alegerea sub conditiunea: l ca alegandulu se folosésca numai o jumetate de sesie, remanódu cea lalta spre depurarea contributiei restante, ér dupa aceea avendu se tréca in folosulu fondului preotiescu;

2. birulu si stólele usuata dela jumetate poporeni din comuna;

3. un'a suta floreni in bani gata,

Recurertii, cu cualificatia pentru parochii de clasa II. au a se presenta in vre-o duminica séu serbatóre in biserica spre documentarea desteritatii sale in cantari si rituali.

Recursele, adresande catra comitetulu parochialu, au a se substerne Rev. D. Protopresviteru a Timisiori Meletiu Dreghiciu pana in 5. Decemv. 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Mel. Dreghiciu** m. p. Prot. Tim.

Pentru statiunea invetiatorésca din *Duudu*, Inspectoratul Agrisului, Comiatu Aradului, se publica concursu cu terminulu pana 15. Noemvrie in care di va fi si alegerea.

Emolumintele sunt in bani gata 150 fl. 12. stangeni de lemne 2. jugere pamentu aratoriu si 1. jugeru fenatin, dela ingropaciuni mari cu liturgie 50 cr. si mici 30 cr. cuartiru liberu in localitatea scólei.

Doritorii de ocupá acestu postu suntu avisati a-si trimitte recursurile Inspectoriatulu Cercualu in Sicula posta ultima B. Jenó adresate comitetulu parochialu din *Duudu*, si in vre-o Duminice séu serbatóre a-se presenta in Biserica de acolo, pentru de a-si areta desteritatea in tipicu si cantulu bisericescu.

Datu in *Duudu*, la 18. Octomvrie 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu inspectoriatulu **Florianu Montia** m. p.

Pentru ocuparea parochiei vacante din opidulu *Moldova-nóua* Protopresviteratul Bis.-albe, dieces'a Caransebesiului devenita vacanta prin mórtea paro-

chului *Atanasie Popescu*, se escrie concursu cu terminu, pana in 15 Noembre 1881. st. v. in care diua va fi si alegerea. Emolumente suntu:

a) Salariu ficsu in bani dela societatea calei ferate 300 fl. precum si 12 cara de lemne anualminte, oarele lu redica dela acést'a pe luni pre langa cuitantia.

b) Venitulu stolariu dela 2/3 din parochia matra care se computa: nascerile, cununiile si inmortarile 500 fl. v. a. acést'a se trage din cass'a comunala cuartalminte pre langa cuitantia, prin urmare dotatiunea parochului se urca la 800 fl. anualminte.

c) Parochulu alegandu este indatoratu a merge in functiuni preotiesci totu atreia duminica si la filiile.

d) Capelanulu avendu atrei'a parte din casele parochiei matre, si la care are a si functioná prin urmare are a se si bucurá de intregile venite stolare dela aceste case, care venite nu sunt susu amintite, pre cum si la filiile: *Padin'a-Mateiu* si *Carlsdorf*.

e) Pana cand iubilatulu parochu *Constantinu Popescu* va fi in viétia: alegendulu parochu are ai da din salariulu celu trage dela societate 150 fl. v. a. si din celu dela comuna 103 fl. la olalta 253 fl. v. a.

Fiindu cá opidulu *Moldova-nóua* e parochia de clasa I. prin urmare doritori de ocupá acést'a se posieda cualificatiunea prescrisa in §. 15. din Regulamentulu pentru parochii, avendu totu odata recurentii asi substerne recurselu loru bine instruate prescriseloru stat. org. bis. Pré On: *D. Iosifu Popoviciu* in *Iamu* celu multu pana in 10 Noembre a. c. st. v. cáci cele mai tardie nu se voru preferá.

In fine doritori de a ocupá acést'a parochia au a se presentá ante de alegere, in vre-o duminica ori serbatóre in s. biserica pentru de asi areta desteritatea in cantari si oratoria.

Moldova-noué 22 Septembre 1881.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu P. O. D. **Iosifu Popoviciu** m. p. protop.

Pentru deplinirea definitiva a postulu invetiatorescu la scóla confesionala gr. or. romana din *Zugujeniu*, protopresbiteratul Caransebesiului se escrie concursu cu terminu de alegere 6 Decembre a. c. st. v.

Emolumintele sunt:

a) In bani gata 250 fl. v. a. 8 fl. pentru scripturistica; 8 fl. pentru conferintia; 12 fl. dela fundatiunea *Simion Jakabfy*; 6 fl. pentru incaldirea si curatirea scólei.

b) 3 jugere pamentu livada si aratura;

c) 6 orgii lemne, din cari se incaldiesce si scól'a;

d) Cuartiru in natura cu gradina de 800 □

Recurintii au a-si tramite recoursele sale instruite cu documentele prescrise de statutulu organicu la subscrisulu inspectoru scolaru in *Valeaboului* p. u' *Caransebesiu*, éra pana la alegere a se presentá la s. biserica intr'o duminica séu serbatóre spre a-si aratá desteritatea in cantare si tipicu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ferdinand Must'a** preotu in *Valeaboului* si inspectoru scolaru substitutu.